

Προσφυγή της Φινλανδικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 6 Μαΐου 2005

(Υπόθεση T-177/05)

(2005/C 155/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική)

Η Φινλανδική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τις Tuula Rynhä και Alice Guimaraes-Purokoski, άσκησε προσφυγή στις 6 Μαΐου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1. να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής η οποία περιλαμβάνεται στο από 28 Φεβρουαρίου 2005 έγγραφο του γενικού διευθυντή της Γενικής Διευθύνσεως προϋπολογισμού της Επιτροπής προς τον μόνιμο αντιπρόσωπο της Φινλανδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και στο από 25 Απριλίου 2005 έγγραφο του γενικού διευθυντή της Γενικής Διευθύνσεως προϋπολογισμού της Επιτροπής προς τον μόνιμο αντιπρόσωπο της Φινλανδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση που επιβεβαιώνει την ως άνω απόφαση με την οποία η Επιτροπή απέρριψε το ενδεχόμενο διεξαγωγής διαπραγματεύσεων με τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στο πλαίσιο της εκκρεμούς διαδικασίας 2003/2180 λόγω παραβάσεως κράτους μέλους βάσει του άρθρου 226 ΕΚ, όσον αφορά την υπό επιφύλαξη καταβολή δασμών και τόκων υπερημερίας.
2. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Ο γενικός διευθυντής της Γενικής Διευθύνσεως προϋπολογισμού της Επιτροπής κ. Romero απέστειλε στις 28 Φεβρουαρίου 2005 ένα έγγραφο στον μόνιμο αντιπρόσωπο της Φινλανδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Στο έγγραφο αυτό η Επιτροπή ανέφερε ότι αρνείται να αρχίσει διαπραγματεύσει σχετικά με την υπό όρους καταβολή των ποσών που ζητούσε η Επιτροπή από τη Φινλανδία βάσει του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000⁽¹⁾, στο πλαίσιο της διαδικασίας λόγω παραβάσεως κράτους υπ' αριθ. 2003/2180 που ασκήθηκε δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, όσον αφορά αναδρομικούς δασμούς και τόκους υπερημερίας μέχρι την πραγματική καταβολή τους. Η Επιτροπή επιβεβαίωσε την απόφαση αυτή με το από 25 Απριλίου 2005 έγγραφο του γενικού διευθυντή της Γενικής Διευθύνσεως προϋπολογισμού της Επιτροπής προς τον μόνιμο αντιπρόσωπο της Φινλανδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Φινλανδία θεωρεί ότι η Επιτροπή, λαμβάνοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, παρέβη τη Συνθήκη ΕΚ ή κανόνες σχετικούς με την

εφαρμογή της υπό την έννοια του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 230 ΕΚ,

- κατά παράβαση της αρχής της αγαστής συνεργασίας που θέτει το άρθρο 10 ΕΚ και η νομολογία του Δικαστηρίου, σχετικά με την υπό επιφύλαξη καταβολή, αρνούμενη να αρχίσει διαπραγματεύσεις σχετικά με την υπό επιφύλαξη καταβολή που ζήτησε η Φινλανδία βάσει του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000, στο πλαίσιο της διαδικασίας λόγω παραβάσεως κράτους υπ' αριθ. 2003/2180, όσον αφορά αναδρομικούς δασμούς και τόκους υπερημερίας μέχρι την πραγματική καταβολή, και
- παραλείποντας να παραθέσει τους λόγους της αρνήσεώς της, σε αντίθεση με το άρθρο 253 ΕΚ.

Η ως άνω άρνηση διεξαγωγής διαπραγματεύσεων έχει ως αποτέλεσμα ότι η Φινλανδία δεν μπορεί να καταβάλει υπό επιφύλαξη τους αναδρομικούς δασμούς και τους τόκους υπερημερίας που της ζητεί η Επιτροπή από τη Φινλανδία βάσει του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000, στο πλαίσιο της διαδικασίας λόγω παραβάσεως κράτους υπ' αριθ. 2003/2180, με παράλληλη υποβολή ενώπιον του Δικαστηρίου των ανακυπτόντων νομικών ζητημάτων σχετικά με τη διαδικασία λόγω παραβάσεως κράτους υπ' αριθ. 2003/2180.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 130, σ. 1).

Προσφυγή της Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 5 Μαΐου 2005

(Υπόθεση T-178/05)

(2005/C 155/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας, εκπροσωπούμενο από τον C. Jackson και τον M. Hoskins, barrister, άσκησε στις 5 Μαΐου 2005 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.